

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2ECdo/8/2018
Identifikačné číslo spisu:	6707202019
Dátum vydania rozhodnutia:	29.03.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6707202019.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti povinnému B. U., bývajúcemu v T., o vymożenie 155,68 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11 Er 575/2007, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. augusta 2012, sp. zn. 43 CoE 185/2012, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Dovolanie o d m i e t a .

Povinný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „exekučný súd“) uznesením z 27. apríla 2012, č. k. 11 Er 575/2007-24, zastavil exekučné konanie a súdnemu exekútorovi priznal náhradu trov exekúcie vo výške 81,36 eur. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Rozhodcovský súd totiž odvodzoval svoju právomoc z rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi oprávnenou a povinným v zmluve o úvere (vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasť tejto zmluvy) majúcej charakter spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka mala podľa názoru exekučného súdu charakter neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky, pretože nebola dohodnutá individuálne (ale bola dohodnutá ako súčasť štandardnej formulárovej zmluvy) a spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného ako spotrebiteľa, keďže ho nútila, v prípade podania žaloby voči nemu oprávnenou na rozhodcovskom súde, podrobiť sa rozhodcovskému konaniu bez možnosti domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom súde.

2. O odvolaní oprávnenej Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 28. augusta 2012, sp. zn. 43 CoE 185/2012 tak, že odvolaním napadnuté uznesenie exekučného súdu

potvrdil a návrhy oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. a § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. zamietol. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou [§ 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „O. s. p.“)]. Stotožnil sa so záverom exekučného súdu, že v danom prípade je rozhodcovská doložka neprijateľnou zmluvnou podmienkou, teda je neplatná. Uviedol, že neplatná rozhodcovská doložka nezakladá právomoc rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť, preto je exekučný titul nulitný, právne neúčinný a neschopný vyvolať právne následky, teda materiálne nevykonateľný.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie 5. novembra 2012 (doplnené podaním datovaným 16. júla 2013, doručeným dovolaciemu súdu 9. augusta 2013). Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, d/, e/ a f/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný a že sa účastníkom konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „CSP“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie tu bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení O. s. p.

5. V danom prípade najvyšší súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 28/2013, 4 ECdo 283/2013, 4 Cdo 40/2013, 5 ECdo 9/2013, 5 ECdo 11/2013, 5 ECdo 70/2013, 7 ECdo 250/2013, 7 Cdo 8/2013, 7 ECdo 85/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v danom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza. Dovolací súd preto jej procesne neprípustné dovolanie bez ďalšieho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

6. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje.

7. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.